

॥ खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. ७९ ॥

॥ निरसनसह मुळावरची ओवी ॥

॥ सांग लवकर । कधी यान भुम्मेवर ॥

- ॥ सांग लवकर...। कधी यान भुम्मेवर ॥ घृ ॥
- ॥ प्रथम शकुन निघाला होता । सोहंम् गुरु शक्ती माता ।
तेव्वा आलं कर्ता-याच्या चित्ता । करन कर्तार..
कधी यान भुम्मेवर ॥ सांग लवकर....
- ॥ शिर कंमड बराबर । मनचे/मधले ताळ तवत खरं ।
वस्ती करता पेठेवर ॥ सांग लवकर..
- ॥ शिराळ/शिराई वाटे शरण जीव येते । धनी दिसत नाही कोठे ।
मोडला कजबा उठुन/उडुन जाते ॥
- ॥ यम-ईवान तुमचे द्युत । बोलावुन नेले सारे लोक ।
सारी नेली कजब्याची राशेद ॥
- ॥ यम-ईवान तुमचे द्युत । बोलावुन नेली सारी रहीत ।
कशी/बरी केली इंद्रानं हुकमत ॥
- ॥ यम-ईवान तुमचे द्युत । बोलावनं केलं सर्वत्रास ।
तहशिली झाल्या कोणाच्या हात ? ॥ ..जळगाव दांड
- ॥ पेठीहुन गादी केली तहशिल । मिर्त लोकच तवत खंर ।
तवती आले राजझंद्र/राजहंस ॥ ...जळगाव दांडातील चरणे
- ॥ शिव हा शक्तीनं लोपला । धनी असता चोर झाला/ठरला ।
राजा यवगा साठी आला ॥
- ॥ हिरे मोती लालही लेले । देणं तिरलोक्यास दिले ।
मोहब्बत करता यवगं गोले ॥
- ॥ हिरे मोती लाल कंकर । ऐसे जडीत केले फार ।
सारं नेलं पदार्थाचे जोहरं ॥
- ॥ चौ-यांशित हिडतो माझा जीव । हवाला घेर्ना कोणी एक देव ।
पेठीवर जाता आला सं देव/संदेह ॥
- ॥ पेठीहुन उतरला कायापुर । भुम्मा गोयकाचं तवत खरं ।
तवती येतीन परमेश्वर ॥
- ॥ निश्कलंकी आल्यावर । निसपुस करन सारं ।
साधु लपतीन घरोघरं ॥ सांग लवकर..
- डहाकी :-
- ॥ ईच्छा पुर्ण कर या देही । या देहीतुन जाउच नको कयी ।
अशी तुया रूपा-सुखाची गाही ॥
किंवा:- देवा तुला तुमच्या रूपासुखाची दाझ ॥..जळगाव दांडची टुक
- भजने :-
- ॥ मागनं लय नाही लय नाही । ईच्छा पुर्ण कर या देही ॥ मागनं लय..
- ॥ निशःकलंकी अवतारा ।
लवकर याहो । भक्ताच्यां माहेरा/बाळाच्या माहेरा ॥
- ॥ निशःकलंकी अवतारा । तुम्हा विनवितो, आम्हा हदयी धरा ॥
- ॥ निशःकलंकी अवताराची । पाहतो वाठं ।

तुम्ही या महाराजा । सोयंम् दयाहो भेटं ॥
 ॥ सोयंम् भेट माझे राया । आम्ही लागु हो लागु तुम्हा पाया ॥
 ॥ सोयंम् भेट माझे हरी । आम्ही जडलो देवा, आपल्या पायी/चरणी ॥
 ॥ उभा राहयं कजब्याच्या मालका । कजबा वस्ती कर बापा ।
 देह जीव नांदवजो आता । देहजीव अंबर कर बा आता ॥
 ॥ कजबा वस्ती करन । आदी पुरुष ।
 होईन अचंबा । प्रकाशनं ही ज्योत । जगात होईन कौतुक ॥
 डहाकी :- ॥ ज्योतीनं ज्योत उजेड । प्रकाश या देहीत ।
 उघडलं/उजळलं रूप हे सुर्याचे दिप । जैसे रूप हे सुर्याचे तेज ॥

॥ निरसनस्थ सांग लवकर ! कधी यान भुम्मेवर ॥

-: शब्दार्थ/चरणार्थ निरसन :-

शिर :- मस्तक जे देहीचे उर्ध्व स्वर्गलोकी आहे. । देहीच्या स्वर्ग मिर्त पाताळाचे अधिक व्यान कायाश्यान खंड०३ मधुन घ्यावे. । **भुम्मेवर** :- देह भुम्मेवर, पृथ्वीवर
कंमड :- कंवर जेथुन देहीचे पाताळ आहे ते स्थान. । **वस्ती** :- रठिवाश चे ठाणे

मधले ताळ/मनचं ताळ :- शिर व कंवर यांचे मधले या देहीचे धड. यालाच देहीचे मिर्तलोक म्हणतात. या मधल्या ताळ मध्ये हृदय स्थित मन आहे. म्हणुन याला येथे मनचे ताळ असे सुध्दा म्हटले आहे. या हृदय पेठेच्या निरामार मनच्या भाव-भक्तीच्या तक्तावर/वैठकीवर/गादीवर तो निराकार परमेश्वर येत असतो.

शिर वाटे/सिदाई वाटे शरण जीव येत. :- डोक्या वाटे, नतमस्तक होवुन, परमात्म्याला शरण जावुन योनीवाहेर प्रथम डोक काढुन या डोक्याच्या मार्गाने काया वाहेर येते. ज्याला सिदाई वाटे गर्भ जीव शरण जातो त्या निराकार देवाने कानी फुंकलेला सोहंम् मंत्र विसरून, वाहेर येताच कोहं शब्द उच्चारत त्या सत्य देवाला वेईमान होतो. सोहंम् शब्द विसरल्यामुळे त्याला मुळचा धनी चे चतुर्पंता निरंजन व्यान न प्राप्त झाल्यामुळे तो निरंजन धनी काय दिसत नाही त्याला या मिर्तलोकात येथे ? कसा दिसाणार ? तो तर निराकार निराधार निर्गुण निश्कलंकी ! तो निराळा काही पाहण्याची वस्तु नसुन फक्त साक्षीभावाने अनुभव घेण्याची वस्तु होय. तो वेईमानांच्या कलंकीत देहीपासुन दुरच असतो उगाच वसतो ! अधिक व्यानासाठी खंड०३/ओटी०३/मोठा पाळणा/चरण०७-०६ चे निरसन वाचा. ।

राशेद :- रेशन, दाणा-पाणी, खाण-पाण, अन्न-पाणी ।

ईवान :- ईश्वराचे दुत/द्युत हस्तक, माध्यम । जेव्हा पवनरूपी गोळा असलेल्या ईवान/ईशान नावाच्या रुद्रद्युतासं परमात्म्याने आपल्या परिपूर्णतम पुर्ण अवतार च्या चतुर्व्युह रूप रंचनेतील पुर्णवतार रामाचे साहय करण्याकरीता अवतार घेण्याची या द्युताला आज्ञा दिली, तेव्हा कळसुत्राच्या मालकाने आपले कळसुत्रे हालवुन अंजलीला पवनाकडुन आवाजी विज मागण्याची प्रेरणा दिली. अंजलीने आवाज देताच तिच्या उरस्थळी पवन झाँवुन त्या पवनाने अंजलीला उरस्थळी विज दिले. आणी मग तेथुन पवनरूपी गोळा असलेला परमात्म्याचा ईवान/ईशान रुद्रद्युत हा अंजलीच्या गर्भ अंर्तभुत होवुन सम्मावला. आणी या ईवान रुद्रद्युताने पवनसुत वनुन अवतार घेतला. हा पवनसुत म्हणजेच हनुमान हा ईवान रुद्रद्युत असुन तो परमात्म्याचा एक रुद्र द्युत होय. **इंद्र** :- विश्वाचा/जगाचा राजा ! पिंडीचा राजा हा आत्मा आहे तर वंम्हांडी ची राजा हा परमात्मा आहे. म्हणुनच पिंडीचा इंद्र हा आत्मा तर वंम्हांडाचा ईंद्र हा परमात्मा होय ।

रहीत :- मिर्तलोकी वस्ती करून राहणारे सर्व प्राणी, देहीतील आत्मा वस्ती ।

जडीत :- दागीने । **कजबा**:- देह ।

मोडला कजबा:- जिर्ण विस्कलीत तोडफोड झालेला देह. ।

सारं नेलं पदार्थाचे जोहर :- अंगावरचे असलेले सर्व दागदागीने चे देणं काढुन घेणे. उदाहरणार्थ जसे सौभाग्यवती स्त्री चा पती वारब्न्यावर पत्नीच्या अंगावरचे सर्व सौदर्याचे लेणं असलेले दागःदागीने.. ईत्यादी काढल्या जावुन ती विधवा बनते. ती विधवा अवरथेत येवुन तीच्या पाचही तत्वरूपी पदार्थापासुन एकत्र बनलेल्या देहरूपी पदार्थाचे जोहर म्हणजेच देहीवर असलेले लेणं ईत्यादी सार काही नक्षा उत्तरवुन तिच्या पतीसोबत सार काही नेत्या जाते. तो तिला सोडुन गेल्यामुळे....सार नेल या देहरूपी पदार्थाचे जोहर । **हवाला :-** चौ-यांशितुन मुक्त करण्याची जमानत, जुम्मा, ठेका.

पेठेवर जाता आलासे देव/संदेव :- पेठेवरचा हा कृष्णदेव मला चौ-यांशीच्या फे-यातुन मुक्त करून मोक्ष देवु शकेले का ?, मजला या भवसागरातुन तारेल काय ? माझ मजला ठिकाण हो वापा दाखवेल काय ? आतापर्यंत वंशां न वंशात जन्म घेतलेल्या कोण्याही वंशी न पाहीलेला देव मला प्राप्त करून देईल का ? माझा जन्म कोण्या निमित्य ..ईत्यादी शंका-कुशंका, संशय उत्पन्न होणे ।

पेठीहुन उतरला कायापुर :- पेठीहुन तो या कायापुर म्हणजेच या देही उतरला आणी या देहीच्या मध्यले मिर्तलोकच्या हृदयी असलेल्या या भुम्मा गोयकाच्या मनाच्या ख-या तक्तावर वसुन मनी भरला. या भुम्मा गोयकाच्या देहीरूपी भुम्मेवरील या मनभाव च्या तक्तीवर आता येतीन परमेश्वर असा भरोसा आला. आणी माझ्या मागे या सत्य देवानं काय निमित्य दिले आहे ? याचा शोध घेत घेत लागलो या देवाच्या चाकरी ! या चतुर्पंता नामीच तरल तरन ऐसा भरोसा आहे. असे म्हणता म्हणता भाव-भवतीच्या तक्तीवर उभा झाला हा सखा ! मागे तारले पुढे तारशीन भरोशा आहयं । म्हणुन म्या धरले तुमचे पाय । पाय धरले हो मजबूत । नाही सोडत आता जगजेठं । तुमचे चरण माझी डोही, हाच करार । भक्त जनांवर करावं दया, वहु यवग तार ।

शिव शक्तीनं लोपला :- लोपला :- लपविला, झाकुन ठेवला, रंगाने/मातीने/विकाराने लेपुन सारवुन झाकला. या देहीचा आत्मा हा परमात्म्याचा अंश अवतार असल्यामुळे तो या देहीचा सर्वात मोठा देव म्हणजेच महादेव होय. म्हणुनच या आत्म्यालाच शिवतत्वी जन कुठेकुठे शिव असे संबोधतात आणी या देही ला या शिवाची शक्ती असे संबोधतात । शिवतत्वी जनानुसार हा शिव असलेला आत्मा हा देहरूपी शक्तीच्या तिरुण व षटविकार ईत्यादी व्वारे त्या शिवावर वेस्टने आणलेत. या देहरूपी शक्तीच्या कलंकाव्वारे त्या शिवाला लोपुन त्याचा प्रकाश ही तिरुणासह षटविकार यांचा कलंक असलेली कलंकी देहीरूपी शक्ती वाहेर पडु देत नाही. या देहीरूपी शक्तीने हा आत्मारूपी शिव लोपला जावुन, तो शिव या देहीचा म्हणजेच शक्तीचा धनी असता त्या शक्तीच्या ताव्यात जावुन त्या शक्ती त्याच्यावर जोर करत त्याच्यावर शक्तीचे कलंक लावुन त्याला चोर बनवुन ठेवलो, शिव या शक्तीने लोपुन तो शिव धनी असता शक्तीचा चोर झाला.

राजा हा यवगासाठी आला :- देहीचा शिव हा देहीचा धनी असता शक्तीच्या विकारांने लोपुन चोर ठरल्या गेल्यामुळे, त्या शिवाचा राजा कृष्णराजा आपल्या सत् यवगासाठी, त्या देहीच्या मिर्तलोकच्या हृदय पेठेवर असलेल्या मनाच्या तक्तावर उतरला. आणी चतुर्पंता निरंजन व्यान देवुन आपल्या शिवाला आपले स्वरूप दाखवले. त्याला त्याचा लख्य प्रकाश दाखवत, शिवा/आत्मा कधी होशीन तु या शक्तीचा/देहीचा सरदार ? असा सवाल करत त्याला सरदार बनवण्यासाठी त्या शिवाला चतुर्पंता अथर्वन वेदाचे निरंजन आत्मज्ञान दिले.

साधु लपतीन घरेघर :- हा निश्कलंकी कृष्णा या मनच्या तक्तीवर आल्यानंतर, तो चतुर्पंतीचे निरंजन व्यान आत्मज्ञान ईत्यादी व्वारे ही देही झानसंपन्न बनवेल. अश्यारितीने चतुर्पंतीच्या निरंजन व्यानाने अनुभवसंपन्न आत्मज्ञानी होईल. तेव्हा मग

॥ साधु संत भई घरघर जावे । अनंत रूपव्या वाता फैलावे ॥ -०४/१३/२

ऐसे संधी साधनारे तिरुणी वहु तम रूपार्थी साधु संत घरेघरी जावुन जे तिरलोकयातील तिरुणी अवतार च्या अनंत रूपाच्या महीमा, स्तुतिगाण, पुजापाठ, व्रतवैकल्प सह रूपतःकरीता मानसन्मानसह पोटापाण्याच्या सोयी ची योजना असलेले कर्मकांड चे मिश्रीत झान. च्या वाता/कथा यवगात सांगत सुटलेले आहेत, ते झान या

आत्मग्रन्थानी देहीजवळ चालणार नाही. हे तिरगुणांच्या पल्याड जावुन चौथ्या चतुर्पंतीचे निरंजन ग्रन्थ प्राप्त खण्या आत्मज्ञानी च्या देह घरापासुन थोडे दुरच राहुन त्यांच्या समोर न येता लपुन राहतीन. ते संधी साधु फक्त ज्याला खरे आत्मज्ञान नाही, जो तिरगुणांच्या कर्मकांडातच गुफुन गुफुन मरत आहेत अश्याच देह घरी संधी साधुन जावुन तेथे लपुन आपले पोट भरतीन. चौथ्या वेदाच्या सत्यज्ञान प्रचारीत झाल्याने चौथा सत्य धनी येईन. आणी मग तो चौथा धनी या संधी साधुंच्या आतापर्यंत यवगान यवगात क्लेन्या चुका च्या खोडा काढन. आपल्या यवगान यवगात क्लेन्या चुका, खोडा ची पुस आता चौथ्याकडून घेतली जाईन. याचे भय वाळवून हे संधी साधु संधी साधुन रजतम बहुत तिरगुणीच्या/अज्ञानीच्या घरोघरी जावुन लपुन राहतीन. अश्या रितीने आत्मज्ञानापासुन वंचीत असलेल्या च्या घरोघरी जावुन ते संधी साधु लपतीन. । **कथी :-** कधी । **लय :-** खुप, जास्त, पुष्कल, बहुत ।

गाही :- साक्ष, पुरावा । **दार्ढ :-** विनवणीपुर्वक घातलेली शपथ. अधीक ग्रन्थानासाठी खंड०९/भाग-०२/ ओवी-०८/दार्ढची अरज-ओवी चे निरसन वाचावे.

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

॥ खंड ०९ ॥

॥ ओवी नं. ७९/०२ ॥

॥ जगाच्या माहेरा । ये बापा अवतारा ॥

॥ जगाच्या माहेरा । तु ये बापा अवतारा ॥ घृ ॥
 ॥ कोण केली रंचना ? । कोण नांदतो तिरभवना ? ।
 भैस माझा दिसेनां ॥ तु ये बापा अवतारा..
 ॥ कोण टाकली भुलवनं ? । कोण भुलवले जनं ? ।
 तु दिसेना डोळ्यानं ॥ तु ये बापा अवतारा..
 ॥ भ्रांती/भुलवन पडली चैतन्यी । तिन खुम्म टाकले जाळूनी ।
 भैस गेला गायप होवुनी ॥ तु ये बापा अवतारा..
 ॥ भुलवन पडली स्वर्ण पाताळी । आणीक पडली तिनठी ताळी ।
 देव कोणा कळत नाही ॥ तु ये बापा अवतारा..

 ॥ भुलवनं पडली कलयुग । सहा दर्शन सहा जोगं ।
 मागे लागला कर्मभोगं/वैभोग ॥ तु ये बापा अवतारा..
 ॥ स्वर्ण पाताळ मिर्तलोक । आणीक भुलले तिरलोक ।
 अवघा मचला कलकोट ॥ ये बापा अवतारा..
 ॥ भुलवन पडली यवगापरी । जागी राहली एक माउली ।
 भुली वाचुन दुरचं राहली ॥ ये बापा अवतारा..
 ॥ भुलवन पडली जगावरी । निमून झाले सर्व संसारी ।
 अनामत उभे दरबारी ॥ तु ये बापा अवतारा..

भजने :-

॥ मानवा भुलु नको रे संसारा । कर हरीनाम सोयरा ॥
 ॥ मानवा भुलु नका रे भुलु नका । कैलाशी नांदतो माझा सखा ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

